

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Margaritæ Abbatissæ monasterij sanctæ Mariæ de sancta Columba de
Blendeka, ejusque sororibus tam præsentibus quàm futuris regularem
vitam professis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

de gundis Pictavenſis commiſimus inquisitionem eorum. Qui ſecundum mandatum noſtrum in negotio procedentes, tam ſuper his quæ fuerunt in noſtris litteris comprehenſa quam aliis teſtes quos ille adverſum te, vel quos tu in tuam deſenſionem curati producere, receperunt, & inquisitionem factam ſub ſigillis ſuis nobis fideliter remiſere; quam per dilectos filios noſtros Gualam ſanctæ Mariæ in Porticu & Iohannem ſanctorum Coſmæ & Damiani Diaconos Cardinales examinari fecimus indulgentia copia diſputandi legitimè ſuper ea. Cùmque ſingula nobis per eoſdem Cardinales fuiſſent relata, comperimus nihil omnino contra te fuiſſe probatum, immo per teſtes adverſæ partis te de aliquibus obſectorum innocentem oſtenſum, & ideo ſapientia Dei eum qui te maculaverat oſtendente mendacem, tamquam aurum quod tranſit per ignem, poſt perſecutionem huiusmodi clariùs refulſiſti. Vnde nos, qui nequaquam ad ruinam fratrum & coepiſcoporum noſtrorum intendimus, ſed de ipſorum potiùs innocentia congaudemus, de communi fratrum noſtrorum conſilio te abſolvimus ab obſectis, ſeu veriùs declaravimus abſolutum & clarificatum per ipſa. Quia verò priuſquam idem Brucardus nobis talia ſuggeſſiſſet, ſuper eorum aliquibus contra te jam aſcenderat frequens clamor, potuiſſemus utique tibi de iis purgationem indicere ſecundum canonicas ſanctiones. Sed quoniam per hoc quòd cùm ventum eſt ad iudicium nihil contra te penitus eſt inventum, tuam præteritam quoque famam clarificari videris, temperantia duximus hac utendum, ut ſi ſecundum eam quam tibi dedimus diſciplinam famam tuam laude vitæ cautiore adjuveris, etiam à purgatione præſtanda te in poſterum abſolvamus, alioquin tibi ſecundum inſtituta canonica indicamus eandem. Suspensionis quoque ſententiam quam Helias quondam Burdegalenſis Archiepiſcopus in te tulit pro eo quòd conſecrationi venerabilis fratris noſtri Engoliſmenſis Epicoſpi tuam non adhibuiſti præſentiam ab ipſo vocatus, quia conſtitit nobis per teſtes idoneos, quos ſuper hoc apud ſedem apoſtolicam produxiſti, quòd eadem ſententia poſt appellationem ad nos rationabiliter interpoſitam extitit promulgata, decernimus irritam & inanem, teque tali ſententia non fuiſſe ligatum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum x v. Kal. Febr. anno decimo.

MARGARITÆ ABBATISSÆ
monaſterij ſanctæ Mariæ de ſancta Columba de Blendeka, ejuſque ſororibus tam præſentibus quam futuris regularem vitam profeſſis in perpetuum.

Religioſam vitam eligentibus apoſtolicum convenit ad eſſe præſidium &c. uſque annuimus, & præſatum monaſterium ſanctæ Mariæ de ſancta Columba de Blendeka, in quo divino eſtis mancipatæ obſequio, ſub beati Petri & noſtra &c. Inprimis ſiquidem ſtatuentes ut ordo monaſticus, qui ſecundum Deum & beati Benedicti regulam atque inſtitutionem Ciſterciensium fratrum in eodem monaſterio inſtitutus eſſe diſcoſitur, perpetuis ibidem temporibus inſolubiliter obſervetur. Præterea quaſcunque poſſeſſiones, quæcunque bona idem monaſterium in præſenti juſtè & canonicè poſſidet &c. uſque permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipſum in quo præſatum monaſterium ſitum eſt cum omnibus pertinentiis ſuis; perſonatum & altare Eccleſiæ ſanctæ Columbæ de Blendeka, cum obventionibus, decimatione, & aliis pertinentiis ſuis; Capellam de Soieka ad eundem perſonatum ſpectantem, cum decimatione, obventionibus, & aliis pertinentiis ſuis; de Witteka & de Oudingheſela altaria, cum decimatione & aliis pertinentiis ſuis, quæ idem monaſterium, antequam Ciſterciensium fratrum inſtituta ſuſciperet, poſſidebat; manſuram de Sarto Riccarj, cum loco & aliis pertinentiis ſuis; duas partes decimæ de Streties juxta montem Kaurel, & decimam lini ejuſdem loci, cum manſura & aliis pertinentiis ſuis; tertiam partem decimæ de Rinc, duas garbas decimæ de Mortiers terræ tam cultæ quàm incultæ, cum duabus manſuris terræ; & duas garbas de Lefolie, partem quoque decimæ de Wivnegeval, cum duabus garbis unius campi terræ tam cultæ quàm incultæ, & tribus manſuris terræ. Donationes præterea cum poſſeſſionibus & rebus aliis à bonæ memoriæ* Deſiderio Morinenſi Epicoſpo vobis & monaſterio veſtro conſeſſas, Decimas quas tenuerunt W. de Caſteller & Henricus de Lefolie in parrochia de Altaribus, cum terris & pertinentiis ſuis. Quicquid in parrochiis de Altaribus, de Boſinghere, & de Curs in decimis, terris, & aliis rebus habetis. Decimas de Curs, quas Petrus & Gunfridus de Sarto Riccarj vobis in elemoſynam contule-

Epif. 192.
De confirmatione privilegiorum.

* Ejuſdem
editæ ſunt to.
x. 1. Spicilgij
Dachet. 174

350.

runt. Partem decimam de Kernemarefc, decimas de Rech, de Timbroña, & de Lingiacho in cleemofynam vobis concessas. Duas partes decimam de Lidringhere, cum dominio, terris, & aliis appendiciis suis. Tertiam partem decimam de Odinghetum, quam Godefridus laicus in cleemofynam Ecclesiæ vestræ concessit. Molendinum quoque & terram adjacentem atrio sanctæ Columbæ, cum duodecim denariis annuis & pertinentiis suis. Terram etiam eidem atrio adjacentem quæ fuerat Eustachij clerici & participum ejus, cum pertinentiis suis. Molendinum quod fuerat Marthæ Militis, cum pertinentiis suis. Duas rasferias tritici, quatuor capones, unam mansuram terræ adjacentem molendino de Bruai, & quinque solidos annuos vobis à Bergensi Castellano collatos, quindecim mansuras terræ quæ fuerant Simonis Militis de Roden. Comitatum de Witeka, & quicquid ex dono Castellani ejusdem in terris tam cultis quam incultis, pratis, mansis, aquis, molendinis, & rebus aliis possideris. Comitatum quem habetis in parrochia de Blendeka, cum pertinentiis suis, per munus Philippi quondam Flandrensis Comitum Ecclesiæ vestræ concessum. Triginta duas mansuras terræ quas habetis in parrochia de sancti Audomari Ecclesia. Viginti quinque mansuras & dimidiam, & decimam partem unius mansuræ nemoris, quas habetis in Reihout. Decem mansuras paludis quas Rainaldus Comes Boloniensis & Ida uxor ipsius vobis caritative donarunt. Medietatem quoque vallis, cum totius jure dominij, quam Boidinus de Haveskerka vobis donavit, cum pertinentiis suis. Decem rasferias bladi Arienfes, quas habetis in molendino de Witeka. Quartam partem totius villæ de Wenningheval, excepto nemore quod dicitur le Fai. Possessiones quas habetis in parrochia de Altaribus, cum decimis, terris, & rebus aliis monasterio vestro collatis. Vnam carrucam terræ, & terras quas possidetis in parrochiis de Bosinghere, de Sperleke, & de Guminelinghere, & de Farkenberga. Quadraginta duas mansuras nemoris apud Kercamp. Terram quam habetis apud Haslinghere. Redditus quos in Arienfis parrochia possidetis. Septem quarterios avenæ quos ex concessione Huberti de sancto Audomaro habetis. Quicquid in parrochiis de Blendeka, de Soieka, de Werdrika, & Rakinghere in terris tam cultis quam incultis, pratis, mansis, & rebus aliis possidetis.

Tom. II.

Quicquid etiam in burgo sancti Audomari & extra in terris, mansis, pratis, paludibus, aquis, vivariis, & aliis rebus habetis. Terram arabilem adjacentem atrio sancti Michaelis. Terras arabiles & prata in Werdrika. Quicquid possidetis in parrochiis de Rakinghere & de Soieka. Octo mansuras terræ quas vobis Simon Presbyter de Hasebroc intuitu divino concessit. Vnam pisam butyri, & terras quas habetis in parrochia de Brokerka. Quinque solidos annuos apud Rubroc. Triginta sex hodos avenæ in parrochia de Sudinghesela. Sanè laborum vestrorum quos propriis manibus aut sumptibus colatis, tam de terris cultis quam incultis &c. Liceat quoque vobis mulieres liberas & absolutas è seculo fugientes &c. Prohibemus insuper ut nulli sororum vestrarum post factam in monasterio vestro professionem fas sit &c. Discedentem verò &c. Illud districtius inhihentes ne terras seu quolibet beneficium Ecclesiæ vestræ collatum liceat alicui personaliter dare five alio modo alienare absque consensu totius Capituli vel majoris aut sanioris partis ipsius. Si quæ verò donationes vel alienationes aliter quam dictum est factæ fuerint, eas irritas esse censemus. Pro consecrationibus verò altarum vel Ecclesiarum, sive pro oleo sancto, vel quolibet alio ecclesiastico sacramento, nullus à vobis sub obtentu consuetudinis vel alio quolibet modo quicquam audeat extorquere, sed hæc omnia gratis vobis Episcopus dioecesanus impendat. Alioquin liceat vobis quemcunque malueritis catholicum adire antistitem gratiam & communionem apostolicæ sedis habentem, qui nostra fretus auctoritate vobis quod postulatur impendat. Præterea cum commune interdictum terræ fuerit, liceat vobis nihilominus in monasterio vestro, exclusis excommunicatis & interdictis, divina officia celebrare. Paci quoque & tranquillitati vestræ paterna in posterum sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus ut infra clausuras locorum seu grangiarum vestrarum nullus rapinam seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem fundere, hominem temerè capere vel interficere seu violentiam audeat exercere. Præterea omnes libertates & immunitates à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus ordini vestro concessas, necnon & libertates & exemptiones secularium exactionum à Regibus & Principibus vel aliis fidelibus rationabiliter vo-

P ij

bis indultas auctoritate apostolica confirmamus & presentis scripti patrocinio communimus. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat prefatum monasterium temerè perturbare aut ejus possessiones auferre &c. Salva sedis apostolica auctoritate, & in predicta Capella diocesani Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona &c. Cunctis autem eidem loco sua jura. servantibus &c. Amen. Amen. Amen. Datum Romæ apud sanctum Petrum per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Colmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij xi. Kal. Februarij, Indict. xi. incarnationis dominicæ anno MCCVII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno decimo.

*ARCHIEPISCOPO ET ABBATI
Majoris monasterij Turonensis.*

*Epist. 193.
Confirmatur
sententia lata
pro Abbatis
sanctæ Mariæ
Andegavensis.*

Cvm dilecti filij fratres Hospitalis Ierosolymitani suam ad nos olim querimoniam destinassent quòd dilecta in Christo filia Abbatisa sanctæ Mariæ Andegavensis eos domo elemosynaria quam per donationem illustris memoriæ Richardi Regis Anglorum fuerant assecuti, & aliquandiu possederant in quiete, post appellationem ad nos interpositam spoliare fecisset per potentiam laicalem, & detineret eandem contra iustitiam occupatam, Cancellario, Archidiacono, & Præposito de Armeliaco Carnoten. commisimus causam ipsam, quorum processum postmodum, quia post appellationem ad nos rationabiliter interpositam & lite non contestata processerant, irritantes, eandem causam de communi assensu partium dilectis filiis Abbati monasterij novi, Priori sanctæ Radegundis, & Magistro G. Canonicò Picavensi duximus committendam, qui causam ipsam diligenter examinantes, eandem ad nos remiserunt sufficienter instructam. Memorata itaque Abbatisa & Hospitalis procuratore propter hoc nuper in nostra presentia constitutis, idem proposuit procurator quòd per depositiones testium coram iudicibus productorum multa constabat esse probata, per quæ de violentia ipsis illata manifestè liquibat. propter quod restitutionis beneficium postulabat. Asserebat siquidem manifestè probatum quòd Abbatisa predicta, collecta multitudine laicorum, ad domum memoratam accessit, petens instanter ut claves ejusdem domus assignarentur eidem. Et licet fratres Hospitalis com-

morantes ibidem vocem ad nos appellationis emisissent, ne quid in ipsorum injuriam fieret, protectioni se apostolicæ supplicantes, dicta nihilominus Abbatisa secum Andegavensem Præpositum ad domum ipsam adduxit: qui cum firmiter præcepisset eidem ut Abbatisæ claves domus restituerent universas, ipsi juxta mandatum ejus, quem non modicum verebantur, eas protinus reddiderunt. Abbatisa verò clavibus receptis ab ipsis, unam partem earum Canonicis & partem aliam suis fervientibus assignavit, eidem injungens ut fratribus Hospitalis victualia nullatenus exhiberent nec ab aliis permetterent exhiberi. Qui cum per triduum famis inedia graviter afflicti fuissent, ab eodem loco recedere sunt coacti. Ideoque cum per multitudinem hominum quam Abbatisa secum adduxerat eidem fratribus, sicut procurator asseruit, fuerit timor incussus, & post appellationem ad nos interpositam ipsis injuria videatur illata, qui per impressionem domini secularis claves ipsius domus restituere ac per subtractionem victualium ab eodem loco recedere sunt compulsi, ad domum ipsam procurator jamdictus restitui postulabat. Pars autem Abbatisæ proposuit in hunc modum, quòd cum bonæ memoriæ S. Senescallus claræ memoriæ Henrici Regis Anglorum sæpeditam domum cum oratorio in fundo prædicti monasterij sanctæ Mariæ de bonis propriis fundavisset, ac de consensu diocesani Episcopi ordo Canonicorum regularium secundum beati Augustini regulam fuisset postmodum institutus ibidem, Canonici regulares, quibus fuit domus ipsa concessa, eam longo tempore pacificè possederunt. Ceterum sæpeditus Richardus Rex de Ierosolymitanis partibus rediens, dum in custodia teneretur, domum ipsam Hospitalariis contulit supra dictis, quibus postea venientibus ad eandem ut apprehenderent possessionem ipsius, Abbatisa cum suis sororibus contradixit. Verùm ipsi tam contradictionem earum quam appellationem ad nos propter hoc interpositam contemptentes, domum ipsam nihilominus intraverunt, & per violentiam ejecerunt Clericos ministrantes ibidem. Cumque prædictus Rex processu temporis didicisset quòd bona ipsius domus usibus pauperum deputata iidem Hospitalarij dissiparent, Rex idem injunxit ut Hospitalariis ipsis exclusis, Canonici, qui fuerant exinde violenter ejecti, domus ipsius administrationem plenariam obtine-